

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Δευτέραν, 23^{ην} Ὀκτωβρίου /5^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρὸς τήν τυπικὴν αὐτοῦ διάταξιν καὶ προσκυνηματικὴν τάξιν, ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων. Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, κείμενον μεταξύ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀποτελοῦντα τό ἐσωτερικὸν σημεῖον καθόδου τῶν Ἀγιοταφίτων εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀνόδου αὐτῶν καὶ τῶν Ναϊτῶν εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Τὸν ἱερόν ναὸν τοῦτον ἔχει διαθέσει τό Πατριαρχεῖον διὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀραβόφωνον Κοινότητα αὐτοῦ, ἵνα ἐπιτελῇ τὰς τελετὰς αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀραβικὴν διάλεκτον.

Εἰς τὸν ἱερόν ναὸν τοῦτον προεξῆρξεν ἀφ' ἐσπέρας τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας, τὴν 2.30 μ.μ. ὥραν, τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατελθὼν ἐκ τῆς Ἀδελφότητος μετὰ συνοδείας Ἀγιοταφίτων Πατέρων, ἐν οἷς ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Κελαδίων καὶ ὁ Τελετάρχης Ἀρχιμανδρίτης π. Πορφύριος.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἔψαλαν ὁ Πρωτοσύγγελος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀριστόβουλος ἑλληνιστί καὶ ἡ χορωδία τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ ἀραβιστί ὑπὸ τὸν κ. Ριμόν Κάμαρ, μετέσχον δέ μέλη τῆς ἀραβοφώνου Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, προσκυνηταί καὶ μονάζουσαι.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς, περί τὴν 8^{ην} π.μ. ὥραν, κατῆλθε καὶ πάλιν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ προεξῆρξεν ἀπὸ τῶν Καταβασίων τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου μετ' αὐτὴν δέ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν, ἐν οἷς ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Κελαδίων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐφημερίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ αἰδεσιμωτάτων ἱερέων π. Ἰσσα-Χρήστου Τούμα καὶ π. Φάραχ-Χαραλάμπους Μπαντούρ καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Μακαρίου καὶ π. Μαρτυρίου καὶ συμπροσευχομένων πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, προσκυνητῶν ἐκ Ρωσίας καὶ Ἑλλάδος, μοναζουσῶν, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καὶ συνεργατῶν αὐτοῦ μετὰ προσκυνητῶν καὶ ψάλλοντος καὶ πάλιν τοῦ πρωτοψάλτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τῆς ἀραβικῆς χορωδίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ριμόν Κάμαρ.

Εἰς τό Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον περὶ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἔχοντα ὡς ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ὡς Ἱεράρχης πρῶτιστος τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφός ὑποφῆτης, καί μάρτυς ὢν ἀληθείας παρά πάντας πλουτίσας ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφός τοῦ Κυρίου, νῦν πρός αὐτόν λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης. Παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε λύσιν αἵτει πταισμάτων», ψάλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων τελεῖ ἱεράν ἑορτὴν τιμῶσα οὕτω τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἡ χαρμόσυνος αὕτη ἑορτὴ ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ καί διὰ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, διότι ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀνεδείχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρῶτος Ἱεράρχης αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀναφαίνεται χειραγωγός τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς διαδόσεως καί ἐπικρατήσεως τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν διδάσκαλος ἀπαράτρεπτος καί μάρτυς αὐτῆς μέχρις αἵματος. Πρῶτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων καθορίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καί διαγράφει τὴν θεῖαν λατρείαν, αὐτός διετύπωσε τὴν θεῖαν λειτουργίαν, τὴν ὁποίαν ἐξ Ἱεροσολύμων παρέλαβον καί αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι.

Εἰς δέ τὴν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας συγκροτηθεῖσαν πρώτην ἀποστολικὴν σύνοδον ἐν Ἱεροσολύμοις, Πρόεδρος αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, ἐπειδὴ, ὡς λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «ἐκεῖνος ἦν τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένος, καταυθεντεῖν ἐθάρρει ἐν τοῖς ζητήμασι ὡς ἀδελφός τοῦ Κυρίου καί οὕτως ἀνεδείχθη ἀληθῶς κορυφή ἐν κεφαλαῖς, ἀποστόλων Ἐξάρχος, τῶν ἱερέων ἡγεμών, ἀνὴρ μέγας καί θαυμαστός». Καί τοῦτο διότι ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός:

«Τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἐπιδημίας σοφέ, ἀδελφός ἀνεδείχθης, μαθητῆς καί αὐτόπτης τῶν θείων μυστηρίων φυγὰς συν αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ...»

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος γενόμενος ἀδελφός τῆς κατὰ σάρκα ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καί αὐτήκοος καί αὐτόπτης τῶν μυστηρίων τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς διδασκαλίας καί τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ ἐπ' αὐτόν τὸν τόπον τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο μετὰ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ὡς εἷς τῶν στύλων τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖται ἀπὸ τό ἔργον καί τὴν διδασκαλίαν του πού ἀποθησαυρίζεται εἰς τὴν Καθολικὴν αὐτοῦ Ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ἐξ Ἱεροσολύμων πρός τὰς δώδεκα φυλάς, τὰς ἐν τῇ διασπορᾷ, ἥτοι πρός τοὺς ἀνά τὰ ἔθνη ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανούς. Εἰς τὴν Καθολικὴν αὐτοῦ Ἐπιστολήν ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος παραγγέλλει διὰ προτροπῶν λέγων: «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτό», (Πανευτυχῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού βαστάζει μέ ὑπομονὴν καί

καρτερίαν τήν δοκιμασίαν τῶν θλίψεων. Καί εἶναι πανευτυχής, διότι ὅταν διὰ τῆς δοκιμασίας γίνῃ σταθερός καί δοκιμασμένος καί γυμνασμένος, θά λάβῃ τόν λαμπρόν καί ἔνδοξον στέφανον τῆς αἰωνίου ζωῆς, τόν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνους πού τόν ἀγαποῦν).

Αὐτόν ἀκριβῶς τόν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (Ίακ. 1,12) ἔλαβεν καί ὁ δίκαιος Ἰάκωβος ὑπομείνας παντοίους πειρασμούς καί δοκιμασίας μέχρι καί αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου, τοῦ θανάτου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, μιμητής γενόμενος τοιοιτοτρόπως τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν» (Λουκ, 21,19).

Ἡ θαυμαστή προσωπικότης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου προβάλλει οὐχί μόνον ὡς τοῦ πρώτου Ἱεράρχου τῆς τοπικῆς τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἀλλά τοῦ Ἱεράρχου τῶν Ἱεραρχῶν συμπάσης τῆς στρατευομένης ἐπιγείου Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, (Πράξ. 20,28).

Τήν ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων μαρτυρίαν ζῶσαν δίδει καί ἡ ἐόρτιος πανήγυρις τῆς ἐπιτελουμένης μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ναῶ, κειμένῳ παρά τῷ Πανιέρῳ Ναῶ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ γὰρ μάρτυς», λέγει Κύριος ὁ Θεός καί ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καί πιστεύσητε καί συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθεν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καί μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται, λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, (43,10). Παῖς δέ ὁ μαρτυρῶν τῇ ἀληθείᾳ εἴτε λόγοις εἴτε ἔργοις μάρτυς εὐλόγως ἂν χρηματίζει διδάσκει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονίζων ὅτι τιμὴ γάρ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος.

Τιμήσωμεν λοιπόν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν μαθητὴν καί Ἀπόστολον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον, μιμούμενοι τήν ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ διὰ λόγων τε καί ἔργων, «ὅπως ἴδωσιν οἱ περὶ ἡμῶν ἄνθρωποι τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα καί δοξάσωσιν τόν Πατέρα ἡμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ματθ. 5,16) Ἀμήν.

Ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/05/1580/>

Ἄμα τῇ εὐλογίᾳ τῶν κολλύβων, τῇ ἀπολύσει καί τῇ διανομῇ τοῦ ἀντιδώρου, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἀνῆλθεν ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία εἰς τὰ δώματα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ἔνθα καί ἠνώθησαν Αὐτῇ ἐπὶ τούτου ἀναμένοντες Ἁγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί Ἱερομόναχοι καί πάντες προελθόντες διῆλθον διὰ τῆς πύλης τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου λαμβάνοντες τό ἀρτίδιον εὐλογίας καί ἀνῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις καί ἐψάλῃ ὁ Πατριαρχικός πολυχρονισμός, ἀκολούθως δέ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε πάντας τούς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ, ἐχούσης ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τόν πρωτόθρονον πάντες τῆς Ἐκκλησίας τόν φωστῆρα, ἱερεῖς Ἰάκωβον ὕμνοις ὡς ἱεράρχην καί θεῖον κήρυκα, τόν φερωνύμως Δίκαιον ὀνομασθέντα, μεγαλύνωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας

Τόν πρωτόθρονον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἱεράρχην Ἅγιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον τιμᾷ καί γεραίρει αὐτόν τό τάγμα τῶν Σπουδαίων, ἡ Γεραρά

Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καλούμενος μέγας καί θαυμαστός ἀνὴρ καί ἡγεμὼν τῶν ἱερέων, ἀποτελεῖ τὸν οἰκονόμον τοῦ ἐπὶ γῆς συσταθέντος θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία καί ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ καί κατανύξει ἐτέλεσε τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς ἱερᾶς Αὐτοῦ μνήμης ἀλλὰ καί εἰς μαρτυρίαν ἀδιάψευστον τοῦ ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ μαρτυρίου.

Τό διὰ τοῦ δικαίου αἵματος μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί πρώτου ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας Ἰακώβου ἐπεσφράγισε ἀφ' ἑνός καί ἐπεσήμανε ἀφ' ἑτέρου τὴν σταυροαναστάσιμον πορείαν καί ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως τοῦτο διατυπώνεται εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ: «μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν, ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου», (Ἰακ. 5,9-10)

Ἡμεῖς ὑπόδειγμα ἔχοντες τὸν πρῶτον καί ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ χειροτονηθέντα Ἱεράρχην τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ ὕμνωδου λέγομεν: «Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀδελφός χρηματίσας καί διάδοχος καί ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας καί τό μαρτύριον οὐκ ἐπὶσχύνθης, Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτόν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Ἀμήν.

Ἔτη πολλά.

Ἐν τέλει ἠκολούθησεν ὁ Ἀρχιερατικὸς ἀσπασμός καί ὁ ἀσπασμός τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου ὑπὸ τῶν προσελθόντων προσκυνητῶν καί ἐν χαρᾷ καί εὐχαριστίᾳ ἕκαστος ἀπῆλθε εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/dM4N7xP3rf0>

ngg_shortcode_0_placeholder